

1809 13/12 51: 2. beh. af f. t. l. vedr. påligningen af indkomst- og formueskat til staten. 1810

[Alfred Jensen.]

og det andet område, og i går eller i forgårs konfirmerede vi bestemmelsen om at give vekselernerne en højere indtægt, en ajourføring af deres takster — hvorfor så ikke også gøre det, når det drejer sig om skatteydere. Det er dog et temmelig vigtigt felt, vi her bevæger os på. Den forhøjelse, vi her foreslår, betyder, at det største fradragsbeløb: 1600 kr. i stedet for 1800 kr., som det her er foreslået til, vil blive på ca. 3000 kr. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i stand til at modbevise rimeligheden i, at man ajourfører disse fradrag. Hvis det var rimeligt i 1922 at give et fradrag på 1600 kr. for forsørgere, må det også være rimeligt i dag at give et fradrag på 3000 kr.

I ændringsforslagene nr. 2 og 4 beskæftiger vi os med børnefradragene. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at selvom man har reguleret børnefradragsbeløbet og også forhøjet det udover hvad en ajourføring af prisstigningerne ville medføre, så er børnefradragene ikke tilstrækkelige.

Jeg har adskillige steder diskuteret børnefradraget og sammenlignet det med de omkostninger, der er ved at føde et barn op og opdrage det, og det erkendes fra alle sider, at de beløb, der er fastsat i skatteloven og i ligningsloven, aldeles ikke dækker. Det forekommer derfor os, at det ville være rimeligt, om man nu, ikke mindst fordi der også er sket en yderligere stigning i priserne, siden man sidst rørte ved børnefradragsbeløbet, forhøjer det, og forhøjer det på en sådan måde, at det kommer til at svare til det fradragsbeløb, man iøvrigt giver pro persona, enten det nu drejer sig om forsørgere eller enligstillede — ja, jeg bør naturligvis sige, at det bliver i henhold til det forslag, vi har stillet. Derfor foreslår vi 1500 kr. i hovedstadsområdet, 1300 kr. i område B og 1100 kr. i område C.

Jeg tror, enhver er klar over, at den lettelse, man her ønsker at give skatteydere, der har børn, er nødvendig og naturligvis også kærkommen. Jeg ved meget vel, at man kan tale om de vidtrækkende finansielle følger, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at her drejer det sig kun om, at man giver afkald på skat, ikke om, at man direkte betaler penge ud af statskassen, penge, som man har halet ind fra skatteyderne, og skattelettelsen gives jo til den del af befolkningen,

der har mest brug for at få lettelse. Derfor vil jeg anbefale, at man overvejer at forhøje børnefradragene op til de beløb, vi her har foreslået, og jeg vil anbefale, at man stemmer for disse forslag.

Da lovsforslaget for nogle få dage siden var til første behandling, talte jeg også for, at lærlinge og studerende i vidt omfang skulle sambeskattes med forældrene, som derved ville få ret til børnefradrag. Jeg sagde dengang, at efter min opfattelse burde den alder, hvortil der kunne blive tale om børnefradrag, være 18 år og ikke som nu 16 år.

Der er i såvel ændringsforslag nr. 2 som ændringsforslag nr. 4 foreslået ændringer dels i det forslag, vi har til behandling her, dels i lovbekendtgørelsen — ændringer, som åbner mulighed for, at lærlinge og studerende under 18 år sambeskattes med forældrene, der således vil kunne få børnefradrag. Jeg skal også anbefale dette forslag. Jeg vil tro, at man kan se det rimelige i, at der gives de forældre, som påtager sig byrden ved børnenes uddannelse, en sådan lettelse, som indrømmelse af børnefradrag kan betyde.

I vort ændringsforslag nr. 3 rører vi ved lovforslagets § 2, der handler om nedslagsbeløb for gamle, invalider og erhvervs-hemmede over 65 år. Jeg har tidligere gjort rede for, hvor utilfredsstillende den gældende ordning er, og enhver kan jo også se, hvor indviklet den er. Jeg tror, det har været tilfældet hvert år, når vi behandlede dette lovforslag, at der mellem første og anden behandling fra ministeriet er kommet ændringsforslag, fordi man ikke kan opnå det, man egentlig gerne ville opnå: at der ikke sker nogen forhøjelse i skatteudskrivningen for denne kategori af medborgere. Jeg tror heller ikke, man har ramt det rigtige i år; hver gang skatteudskrivningen meddeles offentligheden, kommer der gamle og invalider og klager over den skatteudskrivning, de kommer ud for.

Jeg tror spørgsmålet kun kan løses på den måde, vi har foreslået ved ret og slet at sige: de medborgere, det her drejer sig om, skal ikke ansættes i skat af en indtægt på mere end højst 100 kr. — altså en symbolsk skattebetaling. Derfor har vi stillet dette forslag i fjor og i forfjor, og derfor gør vi det igen i år.